

forsyningsvirksomhed. Begrebet er derfor bredere end "offentlige myndigheder" i Forvaltningslovens § 32 a. Der kan eksempelvis være tale om almene boligorganisationer eller private, der modtager offentlig støtte til et bygge- og anlægsarbejde. Kommunikation mellem ordregiver og klager efter Lov om Klagenævnet for Udbud, er derfor ikke nødvendigvis omfattet af Forvaltningslovens § 32 a.

Det er endvidere hensigtsmæssigt at anvende en bemyndigelsesbestemmelse fremfor at gennemføre ændringer i selve loven, da den teknologiske udvikling kan betyde, at sådanne ændringer hurtigt kan blive forældede.

Bemyndigelsen indebærer mulighed for at fastsætte regler om, at digital kommunikation kan anvendes. Derimod indeholder den foreslåede bemyndigelse ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, som ville udelukke anvendelsen af digital kommunikation, i det omfang dette efter gældende ret er berettiget. Der er heller ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, der udelukker andre kommunikationsformer end digital kommunikation (fx ved at fastsætte at kommunikationen alene kan ske ved brug af digital kommunikation).

Adgangen til efter den foreslåede bemyndigelse at fastsætte regler om digital kommunikation er relevant i de tilfælde, hvor bestemmelser unødigt forhindrer, at der anvendes digital kommunikation. Endvidere vil bemyndigelsen kunne anvendes i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt en bestemmelse hindrer digital kommunikation. I sådanne tilfælde vil ministeren i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fjerne denne tvivl ved at fastsætte regler, der udtrykkeligt tillader digital kommunikation. Det forudsættes, at de retningslinier, som er opstillet i betænkning nr. 1400/2001 om e-signatur og formkrav i lovgivningen, anvendes ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at fravige gældende formkrav.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne udnyttes til at ændre skriftlighedskravene i § 4, stk. 3 og § 5, stk. 1, således at bestemmelserne ikke unødigt hindrer anvendelsen af digital kommunikation.

Efter § 4, stk. 3 skal underretning ske skriftligt. Formålet med skriftlighedskravet er at sikre et bevis for, at ordregiver har modtaget underretningen (dokumentation). Dette hensyn kan varetages såvel ved underretning på papir som i digital form, fx per e-post. Tvivl om, hvorvidt underretningen kan ske digitalt, kan i sig selv udgøre en hindring for anvendelsen af digital kommunikation, og kravet bør derfor ændres.

Efter § 5, stk. 1 skal udveksling af indlæg ske skriftligt. Formålet med skriftlighedskravet er at sikre et bevis for, at parterne har modtaget indlæggene (doku-

mentation). Dette hensyn kan varetages såvel ved papirbaseret som digital udveksling af indlæg. Tvivl om, hvorvidt udvekslingen af indlæg kan ske digitalt, kan i sig selv udgøre en hindring for anvendelsen af digital kommunikation, og kravet bør derfor ændres.

Den foreslåede bestemmelse omfatter adgangen til at fastsætte regler for anvendelsen af digital kommunikation. Det forudsættes i den forbindelse, at de almindelige samtykkekrav ved digital kommunikation iagttages. Som udgangspunkt foreligger der en ret til at kommunikere digitalt, men ikke en pligt til at kommunikere på denne måde.

Der kan endvidere fastsættes vilkår om, at digitale henvendelser kræver brug af elektronisk signatur. Det forudsættes, at fastsættelse af vilkår om brug af elektronisk signatur alene sker i tilfælde, hvor der foreligger særlige hensyn, som begrunder et sådant vilkår. I den forbindelse bemærkes det, at der findes forskellige niveauer af sikkerhed ved digital kommunikation. Det kan fx være den elektroniske signatur reguleret i lov om elektroniske signaturer, en PIN-kode løsning, eller en simpel e-post. Valget af sikkerhedsniveau bør være det, som efter en konkret vurdering kan anses som tilstrækkeligt.

Den foreslåede bemyndigelse omfatter administrative forskrifter, der udstedes med hjemmel i lov om Klagenævnet for Udbud, som eksempelvis bekendtgørelse nr. 602 af 26. juni 2002 om Klagenævnet for Udbud.

Til nr. 4

Referencen til By- og Boligministeriet fjernes, da ministeriet som følge af regeringsdannelsen i 2001 er blevet nedlagt, og forvaltningen af udbudsregler i bygge- og anlægssektoren er overgået til Økonomi- og Erhvervsministeriet ved Konkurrencestyrelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så der ikke længere stilles krav om, at næringsdrivende, der skal have næringsbrev, skal ophænge dette eller et duplikateksemplar. Formålet med, at næringsbrevet skal hænges op, er, at kunderne skal vide, hvem forretningsindehaveren er. For forretninger, hvortil der kræves næringsbrev, vil et opslag med indehaverens navn på et sted, der er iøjnefaldende for kunderne, tilgode dette hensyn. Hermed ligestilles næringsdrivende, der skal have næringsbrev, med næringsdrivende, der har fast forretningssted. Herved vil bestemmelsen ikke kunne være til hinder for eventuel udste-